

In elk nummer beantwoorden we een intrigerende vraag over onze dieren, een vraag die zot lijkt, maar dat eigenlijk helemaal niet is. Een vraag die voor een wetenschapper, een bioloog, een verzorger simpel is, maar voor ons (leken) een mysterie. Heb je ook een dierenvraag? Mail ze naar ZOOmagazine@kmda.org

Vraag van Ben (34) uit Lokeren:

Wonen heremietkreeften in hun eigen huisje?

Antwoord

Neen, ze worden dakloos geboren. Een paar weken na de geboorte gaan ze op zoek naar een lege, draagbare schelp om in te wonen. Hun achterlijf is week, kwetsbaar voor vijanden zoals soortgenoten, vissen, vogels en kreeftachtigen en dat beschermen ze door in een stevig huisje te kruipen. Hun achterste poten evolueerden zelfs tot haken om zich binnenin de schelp vast te houden en hun gekromd lijf past in de ronding. Enkel hun kop met voelsprieten, hun looppoten en scharen komen nog tevoorschijn, en zelfs die kunnen ze bij gevaar volledig terugtrekken tot een natuurlijk deksel op het potje. Hun grootste schaar wordt vervormd door vlak na de verschaling, waarbij ze hun oude schaal afwerpen, de opening hermetisch af te sluiten en zo te verharderen. Is hun lijf te groot geworden? Dan moeten ze op zoek naar een nieuw huis. Razendsnel verhuizen ze, in een

paar seconden! Probleem op de huizenmarkt: er zijn te weinig wulken beschikbaar door bodemvisserij en schadelijke verf op scheepsrompen die hun voortplanting verstoort. Concurrerende kreeften belagen grote schelp-eigenaars door er onafgebroken tegen te tikken tot deze kreeft het beu wordt... en de schelp verlaat. De zot-getikte verliezer moet schikken met de kleinere schelp. Voor een Belgische oplossing kan hij bijbouwen met de korst van de zeerasp (poliepen die profiteren van etenrestjes).

WEETJE

ⓘ Sommige soorten passen een huizendans toe. Heeft een grote kreeft een nieuw huis gevonden, dan verzamelen er zich kleinere rond. Om beurten verlaten ze van groot naar klein hun huis om in dat van de buurman te trekken.